



Bryssel den 5 december 2025  
(OR. en)

16230/25

ECOFIN 1660  
UEM 614  
*EIB*  
*ECB*

**NOT**

---

från: Rådets generalsekretariat  
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

---

Ärende: Närmare angivelser för genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten  
(uppförandekod)

---

För delegationerna bifogas Närmare angivelser för genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten (även kallade *uppförandekoden*).

# Närmare angivelser för genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten

## Innehåll

INLEDNING.....	3
1. Den enda operativa indikatorn – definition av nettoutgiftsindikatorn.....	6
2. Bedömningen av reformer och investeringar i de medelfristiga planerna.....	10
3. Kontrollkontots funktion .....	16
4. Revideringar av de medelfristiga planerna .....	20
5. Den korrigerande delen – tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott och bedömningen av effektiva åtgärder .....	23

## INLEDNING

Detta yttrande ersätter ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande av den 15 maj 2017 om närmare angivelser för genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten samt om stabilitets- och konvergensprogrammets innehåll och utformning. Detta nya yttrande antogs av ekonomiska och finansiella kommittén den 1 december 2025.

Stabilitets- och tillväxtpakten trädde fullt ut i kraft den 1 januari 1999 och består av ett regelbaserat ramverk med både förebyggande och korrigerande inslag. Den bestod ursprungligen av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, rådets förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott samt resolutionen av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten.

Den 27 juni 2005 ändrades förordningarna nr 1466/97 och nr 1467/97 genom förordningarna (EG) nr 1055/05 och (EG) nr 1056/05. Den 16 november 2011 och den 8 november 2011 ändrades förordningarna 1466/97 och 1467/97 ytterligare genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 och rådets förordning (EU) nr 1177/2011, och kompletterades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011, som gav stabilitets- och tillväxtpakten effektiva efterlevnadsmekanismer för medlemsstaterna i euroområdet.

Den 8 november 2011 antog rådet också direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk, vilka inte i sig utgör en del av stabilitets- och tillväxtpakten men är avgörande för att dess mål ska kunna uppnås.

Den 29 april 2024 upphävdes förordning nr 1466/97 genom förordning (EU) 2024/1263<sup>1</sup>, genom vilken en betydande reform av ramverket för en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och övervakningen av de offentliga finanserna infördes. Enligt det nya ramverket för ekonomisk styrning bygger den multilaterala övervakningen på medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer som utarbetas av medlemsstaterna. I förordning 2024/1263 fastställs närmare bestämmelser rörande planernas innehåll, inlämnande, bedömning, godkännande och övervakning för att främja sunda och hållbara offentliga finanser och en hållbar och inkluderande tillväxt samt resiliens genom reformer och investeringar, inbegripet sådana som bidrar till unionens gemensamma prioriteringar, och för att förebygga alltför stora offentliga underskott. Den 29 april 2024 ändrades förordning nr 1467/97 genom förordning (EU) 2024/1264 för att anpassa tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott till det nya ramverket för ekonomisk styrning. Samma dag antog rådet även direktiv (EU) 2024/1265 om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk. I enlighet med förordning (EU) 2024/1263 utfärdade kommissionen ett meddelande<sup>2</sup> som ger medlemsstaterna vägledning om informationskraven för de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna och för de årliga lägesrapporterna.

Lagstiftningen innehåller redan detaljerade bestämmelser och specifikationer för att säkerställa genomförandet av det nya ramverket för ekonomisk styrning. I detta yttrande undviks således överlappningar med aspekter som redan kodifierats i förordningarna, och förtydliganden görs endast i fråga om de delar där ytterligare specifikationer har ansetts nödvändiga. Detta yttrande kan komma att uppdateras ytterligare i framtiden, om nya delar kan behöva specificeras under genomförandet av ramverket.

---

<sup>1</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32024R1263>.

<sup>2</sup> ”Vägledning till medlemsstaterna om informationskrav för de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna och för de årliga lägesrapporterna”, EUT: C/2024/3975 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52024XC03975>

Medlemsstaterna, kommissionen och rådet har förbundit sig att uppfylla sina respektive förpliktelser samt tillämpa fördraget och stabilitets- och tillväxtpakten på ett ändamålsenligt sätt och inom tidsramarna. Eftersom effektiviteten i ömsesidigt stöd och gruppträck är en integrerad del av stabilitets- och tillväxtpakten förväntas rådet och kommissionen dessutom motivera och offentliggöra sina ståndpunkter och beslut i alla relevanta skeden av stabilitets- och tillväxtpaktens förfarande, bland annat genom en ekonomisk dialog med Europaparlamentet när så är lämpligt. Rådet förväntas som regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller i annat fall förklara sin ståndpunkt offentligt. Medlemsstaterna förväntas ta hänsyn till vägledning och rekommendationer från rådet, särskilt när de utarbetar sina budgetar, och på lämpligt sätt involvera de nationella parlamenten i EU:s förfaranden, med beaktande av nationella parlaments- och budgetförfaranden.

## **1. DEN ENDA OPERATIVA INDIKATORN – DEFINITION AV NETTOUTGIFTSINDIKATORN**

Inom unionens ramverk för ekonomisk styrning används en enda operativ indikator som är förankrad i skuldållbarhet för att genomföra den årliga budgetövervakningen för varje medlemsstat. Denna indikator är baserad på nationellt finansierade primära nettoutgifter. I detta kapitel i uppförandekoden förklaras definitionen av primära nettoutgifter och hur de aggregerade nettoutgifterna beräknas i praktiken samt vilka datakällor som används. Man redogör också för genomförandet av de allmänna bestämmelserna om utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, och förklarar varför det finns ett behov av att fastställa ett basår i de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna.

### **Nettoutgiftsbana och aggregerade nettoutgifter**

Nettoutgiftsbanan avser den fleråriga utvecklingsbanan för en medlemsstats nettoutgifter. Nettoutgiftsbanorna för referensbanorna och de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna fastställs i form av årliga och ackumulerade ökningstakter för nominella nettoutgifter. De maximala fleråriga ökningstakterna för nettoutgifter, vilka bör uppfylla kraven i förordning (EU) 2024/1263, antas genom en rekommendation från rådet. Det är viktigt att notera att medlemsstaterna i enlighet med principen om en enda operativ indikator kommer att bedömas mot bakgrund av de ökningstakter för nettoutgifter som anges i rekommendationen om godkännande av planen inom ramen för den förebyggande delen, eller i rekommendationen enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget inom ramen för den korrigerande delen av ramverket för ekonomisk styrning.

Såsom beskrivs i artikel 2 i förordning 2024/1263 definieras aggregerade nettoutgifter som offentliga utgifter efter avdrag för ränteutgifter, diskretionära åtgärder på inkomstsidan, utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, konjunkturberoende delar av utgifter för arbetslöshetsersättning samt engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

Komponenterna i de aggregerade nettoutgifterna som används i efterhand för att bedöma efterlevnaden vid genomförandet av ramverket för ekonomisk styrning kommer från flera källor. För totala utgifter, ränteutgifter och utgifter som till fullo motsvaras av EU-fonder används budgetutfallsdata som validerats av Eurostat. För att identifiera och registrera effekterna av finanspolitiska åtgärder, inbegripet diskretionära åtgärder på inkomstsidan och engångsinkomster och engångsutgifter, kommer kommissionen att upprätthålla det nuvarande etablerade ramverket, samtidigt som den fortsätter att säkerställa en öppen dialog med medlemsstaterna om skillnader i uppskattningarna av åtgärdernas effekter.<sup>3</sup> Konjunkturberoende delar av arbetslöshetsutgifterna beräknas av kommissionen på grundval av uppgifter från Eurostat med hjälp av en på förhand överenskommen metod<sup>4</sup>, i linje med befintliga regler. Konjunkturarbetslösheten beräknas som skillnaden mellan den totala arbetslösheten och arbetslöshetsnivån där lönestegringsgraden är stabil (NAWRU, uppskattad enligt EUCAM). De konjunkturberoende delarna av arbetslöshetsutgifterna beräknas sedan som en proportionell andel av de totala utgifterna för arbetslöshetsersättning (funktion 10.5 i Cofog), som validerats och offentliggjorts av Eurostat.

<sup>3</sup> Såsom beskrivs i rapporten om de offentliga finanserna i EMU 2024, *The Definition and Quantification of Fiscal Policy Measures*, s. 61–71.

<sup>4</sup> Konjunkturberoende delar av arbetslöshetsutgifterna ( $UE_t^c$ ) beräknas fortfarande enligt följande:

$$UE_t^c = UE_t \frac{u_t - NAWRU_t}{u_t}$$

där  $UE_t$  betecknar de totala utgifterna för arbetslöshet,  $u_t$  är arbetslösheten och NAWRU är den strukturella arbetslöshet vid vilken löneinflationen inte ökar. Om de totala utgifterna för arbetslöshet inte är tillgängliga för ett visst år beräknas de enligt följande:

$$UE_t = \left( \frac{UE_{t-1}}{N_{t-1}} \right) \cdot N_t$$

där  $\frac{UE_{t-1}}{N_{t-1}}$  motsvarar den senaste tillgängliga informationen om arbetslöshetsersättning per person och  $N_t$  är antalet arbetslösa.

## Utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen

Den nationella samfinansieringen av program som finansieras av unionen avser de EU-fonder för vilka den relaterade förordningen innehåller ett krav på nationell samfinansiering som leder till nationella offentliga utgifter enligt nationalräkenskaperna.<sup>5</sup>

Eurostat har inrättat ett rapporteringssystem för nationella samfinansieringsbidrag. Den första rapporteringsomgången ägde rum i samband med rapporten om de offentliga finanserna i oktober 2024, och nya och uppdaterade uppgifter rapporterades under varje rapporteringsomgång för de offentliga finanserna på våren och hösten.<sup>6</sup>

Nationell samfinansiering som tillhandahålls av den privata sektorn är inte relevant när det gäller exkluderingen från nettoutgiftsindikatorn. Nivån på den nationella samfinansiering som är relevant för avdraget av beloppen från de aggregerade nettoutgifterna baseras på utfallsdata som ska offentliggöras och valideras av Eurostat. De är begränsade till nationella samfinansieringsskyldigheter som fastställs i relevanta avtal mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna.

---

<sup>5</sup> Dessa fonder omfattar Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning, Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden, andra fonder inom förordningen om gemensamma bestämmelser, såsom Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, Fonden för ett sammanlänkat Europa samt Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Denna förteckning över fonder kan komma att uppdateras efter att nya fleråriga budgetramar har antagits.

<sup>6</sup> Innan ramverket för insamling och tillhandahållande av sådana uppgifter fastställdes fick medlemsstaterna förlita sig på uppskattningar (på grundval av minimikraven i de relevanta förordningarna).

## **Fastställande av ett basår**

För att fastställa nettoutgiftsbanan för planens löptid bör ökningstakten bestämmas utifrån senast tillgängliga utfallsdata. I de flesta fall är detta året före (T-1) inlämningen av den medelfristiga planen (T). Om en plan lämnas in i början av ett år (exempelvis i januari–mars år T) och innan Eurostat och de nationella statistikbyråerna har offentliggjort utfallsdata för föregående år (T-1) är det emellertid nödvändigt att de ackumulerade ökningstakterna bestäms utifrån år T-2, och detta år ska fungera som basår. Om nyare utfallsdata blir tillgängliga under planens bedömningsfas bör detta beaktas i rekommendationen om godkännande av planen. Nettoutgifternas ökning sedan basåret har införlivats i rådets rekommendation genom de ackumulerade ökningstakterna för primära nettoutgifter från och med planens första år.

## **2. BEDÖMNINGEN AV REFORMER OCH INVESTERINGAR I DE MEDELFRISTIGA PLANERNA**

I enlighet med förordning (EU) 2024/1263 gäller för samtliga medlemsstater att en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan bör redogöra för hur medlemsstaten kommer att säkerställa genomförandet av reformer och investeringar för att hantera de främsta utmaningar som fastställts i den europeiska planeringsterminen och ta itu med unionens gemensamma prioriteringar. I förordning (EU) 2024/1263 föreskrivs också att alla medlemsstater i den årliga lägesrapporten bör rapportera om genomförandet av bredare reformer och investeringar inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

I detta kapitel erinras om de allmänna principer som ligger till grund för informationskraven och rapporteringen om reformer och investeringar i planerna, bland annat vad gäller kommissionens bedömning.

### **Nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer: informationskrav för reformer och investeringar**

#### *Krav för samtliga planer*

I en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan bör det förklaras hur medlemsstaten kommer att säkerställa genomförandet av relevanta reformer och investeringar för en hållbar och inkluderande tillväxt samt resiliens. Den bör innehålla reformer och investeringar för att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen, särskilt i de landsspecifika rekommendationerna.

När så är relevant för genomförandet av den medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ska planen innehålla effekterna av reformer och investeringar som redan har genomförts av den berörda medlemsstaten, med särskild uppmärksamhet på effekterna på den finanspolitiska hållbarheten, baserat på starka och ekonomiska underlag styrda av data. Planen bör också beskriva hur medlemsstaten kommer att hantera unionens gemensamma prioriteringar. I enlighet med principen om nationellt ägarskap får medlemsstaterna själva bestämma exakt hur deras planer ska vara utformade och hur detaljerade de ska vara. När medlemsstaterna lämnar information om reformer och investeringar bör de säkerställa konsekvens genom att använda relevanta tabeller<sup>7</sup> för att sammanfatta reformerna och investeringarna.

### *Krav på planer med förlängning*

I planer med en förlängning bör det anges ett antal viktiga reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden.

De reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden bör, på grundval av trovärdiga och försiktiga antaganden, medföra en förbättring av ekonomins tillväxt- och resilienspotential, främja finanspolitisk hållbarhet, svara mot unionens gemensamma prioriteringar, följa relevanta landsspecifika rekommendationer, upprätthålla den planerade övergripande nivån på nationellt finansierade offentliga investeringar<sup>8</sup> under den period som omfattas av planen, på en nivå som är minst lika hög som den genomsnittliga nivån under de fyra år som föregår inlämningen av planen. Dessutom bör reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning vara tillräckligt detaljerade, tidigarelagda, tidsbundna och verifierbara för att kommissionen ska kunna bedöma dem. Varje reform bör genomföras inom den period som omfattas av den nationella planen, och betydande framsteg bör göras när det gäller genomförandet av varje investering, senast vid anpassningsperiodens slut.

Beskrivningen av reform- och investeringsåtagandena bör vara tydliga och i tillämpliga fall innehålla indikatorer för att möjliggöra bedömning och övervakning av deras genomförande. Valet av indikatorer bör möjliggöra övervakning och rapportering, samtidigt som en alltför stor administrativ börda undviks när så är möjligt.

---

<sup>7</sup> Tabellerna 8 och 9 i kommissionens vägledande meddelande från 2024.

<sup>8</sup> Definieras som den offentliga sektorns fasta bruttoinvesteringar, exklusive fasta bruttoinvesteringar som finansieras med bidrag från EU-institutionerna.

Planen bör innehålla information om de förväntade effekterna av reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden. Effekterna av de reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden på tillväxt- och resilienspotentialen och på den finanspolitiska hållbarheten bör om möjligt kvantifieras, med en tydlig beskrivning av de antaganden och metoder som används. Både de direkta och indirekta finanspolitiska effekterna av reformerna och investeringarna kan kvantifieras i planen. Utvärderingen av dess effekter görs på nivån för det samlade åtgärds paket som vidtagits.

Medlemsstaterna uppmanas att, när så är möjligt, utarbeta robusta metoder för att bedöma reformernas och investeringarnas effekter. Medlemsstaterna uppmanas också att utbyta god praxis i rådets berörda förberedande organ för att säkerställa en enhetlig tolkning av effekterna av liknande åtgärder i alla medlemsstater, samtidigt som det nationella ägarskapet bevaras.

### **Kommissionens bedömning**

För samtliga planer ska kommissionen undersöka om det i dessa planer redogörs för hur den berörda medlemsstaten kommer att säkerställa det faktiska genomförandet av reformer och investeringar i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2024/1263. Kommissionens bedömning kommer att baseras på kriterierna i förordningen och följa principerna om öppenhet och likabehandling, samtidigt som det nationella ägarskapet respekteras.

För planer med en förlängning av anpassningsperioden ska kommissionen bedöma huruvida de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden i regel sammantaget uppfyller de kriterier som anges i artikel 14.2 i förordning (EU) 2024/1263. För detta ändamål kommer kommissionen att bedöma om medlemsstatens bedömning av effekterna, inbegripet de antaganden och metoder som använts, är realistiska och huruvida de medför en positiv inverkan på tillväxten, resiliensen och den finanspolitiska hållbarheten.

Medlemsstaternas kvantitativa uppskattningar kommer antingen att bedömas med avseende på om de är realistiska i förhållande till stiliserade bevis i den ekonomiska litteraturen eller, om sådana finns tillgängliga och är relevanta, kommissionens egna kvantitativa uppskattningar.

Kommissionens bedömning av huruvida effekterna av de reformer och investeringar som medlemsstaten tillhandahåller, inbegripet de finanspolitiska effekterna av de reformer och investeringar som presenteras i planen, är realistiska, bör följa principen om öppenhet.

De kriterier som fastställs i artikel 14.2 för reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsbanan kommer att bedömas mot bakgrund av samtliga reform- och investeringsåtaganden och behöver inte uppfyllas av varje enskilt åtagande.

### **Årlig lägesrapport: rapportering om läget när det gäller genomförandet av reformer och investeringar**

Rapporteringskraven för årliga lägesrapporter fastställs i artikel 21 i förordning (EU) 2024/1263 (och specificeras ytterligare i kommissionens tillkännagivande). Medlemsstaterna får själva bestämma hur deras årliga lägesrapport ska utformas och hur detaljerad den ska vara, förutsatt att rapporten innehåller den information som krävs enligt förordningen i enlighet med vägledningen i tillkännagivandet.

De centrala politiska åtagandena i de medelfristiga planerna bör inte granskas i de årliga lägesrapporterna. Rapporterna är i grunden bakåtblickande administrativa dokument baserade på fakta, men medlemsstaterna kan även använda dem för att avisera nya relevanta politiska initiativ, särskilt när det gäller strukturreformer och investeringar.

Rapporteringen bör fokusera på de nya politiska åtgärder som har vidtagits sedan den senaste årliga lägesrapporten lämnades in, för att inte upprepa sådant som tidigare rapporterats. Vid förseningar, ändringar eller underlåtenhet att slutföra åtgärder bör rapporten även redogöra för de huvudsakliga skälen till detta och hur medlemsstaten avser att uppnå reformernas och investeringarnas mål.

Alla medlemsstater bör rapportera om den makroekonomiska och externa utvecklingen under genomförandet av planen, med hjälp av den senast tillgängliga prognosen samt budgetprognoser och diskretionära åtgärder på inkomstsidan och engångsåtgärder som har bidragit till budgetutfallen och budgetprognoserna.

Den årliga lägesrapporten bör redogöra för genomförandet av politiska åtgärder som bidrar till efterlevnaden av de landsspecifika rekommendationerna och unionens gemensamma prioriteringar, särskilt reformerna och investeringarna i den medelfristiga planen. För medlemsstater med en förlängd anpassningsperiod på upp till sju år bör den årliga lägesrapporten särskilt rapportera om genomförandet av de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för förlängningen och som tas upp i rådets rekommendation.

Rapporteringen om genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna kommer att baseras på information som lämnats in via CeSaR-plattformen, för att begränsa dubbelarbete och administrativa bördor. Dessutom ska den årliga lägesrapporten innehålla centrala uppgifter om de åtgärder som vidtagits med anledning av de landsspecifika rekommendationerna samt relevanta detaljer.

För de berörda medlemsstaterna bör det i den årliga lägesrapporten också rapporteras om de framsteg som gjorts med att korrigera obalanser inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser, särskilt om medlemsstaten är föremål för ett förfarande vid alltför stora obalanser.

### **Övervakning av genomförandet av reformer och investeringar**

Kommissionen ska övervaka genomförandet av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen, i synnerhet den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan samt de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden. Kommissionen ska använda den information som medlemsstaterna lämnar i sina årliga lägesrapporter, tillsammans med annan relevant information.

Efter kommissionens bedömning av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna, de årliga lägesrapporterna och den socioekonomiska situationen i medlemsstaterna ska rådet, på grundval av kommissionens rekommendationer, vid behov rikta rekommendationer till medlemsstaterna för att säkerställa ett korrekt genomförande av planen.

Om en medlemsstat har beviljats en förlängning av sin anpassningsperiod men underlåter att på ett tillfredsställande sätt fullgöra de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för förlängningen får rådet, på kommissionens rekommendation, rekommendera en reviderad nettoutgiftsbana med en kortare anpassningsperiod, såvida det inte finns objektiva omständigheter som hindrar genomförandet inom den ursprungliga tidsfristen.

### 3. KONTROLLKONTOTS FUNKTION

I artikel 22 i förordning (EU) 2024/1263 fastställs de viktigaste principerna för hur kontrollkontot i stabilitets- och tillväxtpakten fungerar. Detta kapitel i uppförandekoden innehåller närmare uppgifter om beräkningen av saldona på kontrollkontona och deras konsekvenser för budgetövervakningen.

De årliga och ackumulerade saldona på kontrollkontot beräknas av kommissionen på grundval av utfallsdata och offentliggörs<sup>9</sup>. Kommissionen beräknar det årliga saldot på kontrollkontot genom att jämföra de observerade och rekommenderade årliga ökningstakterna för de aggregerade nettoutgifterna och uttrycka den årliga skillnad som följer (i nationell valuta) som en procentandel av BNP<sup>10</sup>. När den observerade nettoutgiftsökningen under ett visst år ligger över (under) den rekommenderade nettoutgiftsökningen ska detta registreras som en debetpost (kreditpost) på kontrollkontot. Det ackumulerade saldot på kontrollkontot under ett visst år beräknas som summan av de årliga saldona (i nationell valuta) uttryckt som en procentandel av det årets BNP<sup>11</sup>.

Såsom förklaras i kapitlet om nettoutgiftsindikatorn är basåret för den rekommenderade nettoutgiftsbanan det sista år för vilket det finns utfallsdata tillgängliga vid den tidpunkt då rådet godkänner planens nettoutgiftsbana. Det ackumulerade saldot på kontrollkontot omfattar avvikelser för varje år sedan rekommendationens basår. Om det ackumulerade tröskelvärdet överskrids och detta beror på att nettoutgiftsbanan bestäms utifrån basåret kommer detta att granskas som en del av analysen av relevanta faktorer i rapporten enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget.

---

<sup>9</sup> Saldona på kontrollkontona beräknade år t kan endast visa åren till t-1, eftersom kontrollkontot endast kan beräknas på grundval av utfallsdata. Den fullständiga översikten över samtliga år som visas i tabell 1 kommer således att bli tillgänglig först våren t+5.

<sup>10</sup> Det årliga saldot uttrycks som en procentandel av utfallet av BNP för det året.

<sup>11</sup> Den nationella undantagsklausulen i artikel 26 i förordning (EU) 2024/1263, som aktiveras till följd av ökning av försvarsutgifterna under åren 2025–2028, har genomförts genom att ett förstärkt kontrollkonto inrättats som endast innehåller ett ackumulerat saldo för att registrera avvikelser uppåt från den rekommenderade utgiftsbanan som inte omfattas av bestämmelserna i klausulen.

Överträdelser av kontrollkontots årliga och/eller ackumulerade tröskelvärden (motsvarande 0,3 % respektive 0,6 % av BNP) på grundval av utfallsdata kommer att leda till att en rapport utarbetas enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget, om den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP överstiger referensvärdet på 60 % av BNP och om de offentliga finanserna inte är nära balans eller uppvisar överskott. De offentliga finanserna ska anses vara nära balans om det offentliga underskottet inte är större än 0,5 % av BNP. Om en sådan rapport utarbetas på grundval av ett överskridande av det årliga tröskelvärdet kommer det ackumulerade saldot på kontrollkontot att betraktas symmetriskt som en relevant faktor bland andra relevanta faktorer. Om utfallsdata tyder på att kontrollkontots årliga och/eller ackumulerade tröskelvärden har överskridits, men den offentliga skuldkvoten ligger kvar under 60 % av BNP, registreras avvikelser på kontrollkontot, men den fungerar som ett informationsinstrument (och innebär inte att en rapport utarbetas enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget).

Revideringar av utfallsdata under efterföljande år kommer inte att i efterhand ändra övervakningsbeslut som fattats under tidigare år. Samtidigt kan revideringar påverka det ackumulerade saldot. När revideringarna bidrar till att det ackumulerade tröskelvärdet för kontrollkontot överskrids under efterföljande år kommer kommissionen att beakta revideringens effekter och karaktär i rapporten enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget.

På rekommendation av rådet om att inrätta en ny nettoutgiftsbana nollställs det ackumulerade saldot på kontrollkontot. Kontrollkontot i den ursprungliga planen kommer fortfarande att bedömas när utfallsdata för planens sista relevanta år visas. Med andra ord kommer det ackumulerade saldot på kontrollkontot vid slutet av varje plan inte att överföras till kontrollkontot för nästa rekommendation. Saldona på kontrollkontot för det sista året i den gamla medelfristiga planen (dvs. under övergångsåret mellan den planen och den nya planen) beräknas när utfallsdata för det året blir tillgängliga. Detta syftar till att undvika brister i övervakningen eftersom den gamla planen bedöms fram till dess att den avslutas.

## Steg i beräkningen av de årliga och ackumulerade saldona

I tabell 1 ges ett belysande exempel på beräkningen av de årliga och ackumulerade saldona på kontrollkontot för den första omgången av de medelfristiga planerna. Detta exempel bygger på antagandet om en medlemsstat med en rekommenderad årlig ökningstakt för nettoutgifterna på 2 % och årliga avvikelser upp till T+4 på både uppåt- och nedåtsidan. Beräkningen av det årliga saldot sker i ett antal steg:

Ett första steg är att beräkna den årliga nivån på de aggregerade nettoutgifterna innan hänsyn tas till diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Denna beräkning följer definitionen av nettoutgifter i artikel 2.2 i förordning (EU) 2024/1263, där raderna 2–6 (ränteutgifter, konjunkturberoende arbetslöshetsutgifter, EU-finansierade utgifter, nationell samfinansiering av EU-program, engångsåtgärder) osv. dras av från de totala utgifterna (rad 1). Detta ger nettoutgiftsnivån i nationell valuta före diskretionära åtgärder på inkomstsidan (rad 7).

Det andra steget består i att beräkna den årliga förändringen i nettoutgifter som inte kompenseras genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan (rad 10). Den årliga förändringen i nettoutgifter efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan (i nationell valuta, rad 10) beräknas som förändringen i nettoutgifter före diskretionära åtgärder på inkomstsidan (rad 8) minus den årliga ytterligare effekten av diskretionära åtgärder på inkomstsidan (rad 9).<sup>12</sup>

Dessa årliga nivåförändringar som beräknas på rad 10 omvandlas sedan till de observerade ökningstakterna för nettoutgifter (rad 11) och jämförs med de rekommenderade ökningstakterna för nettoutgifter (rad 12), i enlighet med rådets rekommendation.

Skillnaden mellan dessa två ökningstakter (rad 11 minus rad 12) multipliceras med nivån på det föregående årets aggregerade nettoutgifter innan hänsyn tas till den årliga ytterligare effekten av diskretionära åtgärder på inkomstsidan (rad 7), vilket uttrycker den årliga skillnaden i nationell valuta (rad 13).

---

<sup>12</sup> Diskretionära åtgärder på inkomstsidan rapporteras av medlemsstaterna i form av deras årliga ytterligare effekt, i motsats till de punkter som räknats av i det första steget, som anges i (årliga) nivåer. Eftersom diskretionära åtgärder på inkomstsidan rapporteras som intäktsförändringar bör de dras av från förändringarna i (netto)utgifterna. I exemplet i tabell 1 leder diskretionära åtgärder på inkomstsidan till en ökning av intäkterna under T+1 och T+2 (rad 9), vilket skapar mer utrymme för medlemsstaten att öka utgifterna under dessa år.

Slutligen uttrycks det årliga saldoto på kontrollkontot som en procentandel av BNP (rad 16). Här är det årliga saldoto lika med den årliga skillnaden (rad 13) dividerad med den nominella BNP-nivån (rad 15).

Det ackumulerade saldoto på kontrollkontot i nationell valuta (rad 14) är lika med föregående års ackumulerade saldo (rad 14 t-1) plus innevarande års årliga saldo (rad 13). Kontrollkontots ackumulerade saldo uttryckt i procent av BNP (rad 17) är då lika med det ackumulerade saldoto (rad 14) dividerat med den nominella BNP-nivån för innevarande år (rad 15).

**Tabell 1: Exempel på beräkningar av kontrollkonton för alla år i de första planerna**

Beräkningar		T-1	T	T+1	T+2	T+3	T+4	
		2023	2024	2025	2026	2027	2028	
<b>Observerade nettoutgifter</b>								
1.	Totala utgifter	<i>md i nat. valuta</i>	40,0	40,6	41,5	42,5	43,6	44,5
2.	Ränteutgifter	<i>md i nat. valuta</i>	3,0	3,1	3,2	3,4	3,4	3,3
3.	Konjunkturberoende arbetslöshetsutgifter	<i>md i nat. valuta</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
4.	EU-finansierade utgifter	<i>md i nat. valuta</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
5.	Nationell samfinansiering av EU-program	<i>md i nat. valuta</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
6.	Engångsutgifter (nivåer, exkl. EU-finansierade)	<i>md i nat. valuta</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
7.	Nettoutgifter före diskretionära åtgärder på inkomstsidan (1-2-3-4-5-6)	<i>md i nat. valuta</i>	37,0	37,5	38,3	39,1	40,2	41,2
8.	Förändring i nettoutgifter före diskretionära åtgärder på inkomstsidan ( $\Delta$ 7)	<i>md i nat. valuta</i>		0,5	0,8	0,8	1,1	1,0
9.	Diskretionära åtgärder på inkomstsidan (årlig ytterligare effekt, exkl. engångsåtgärder)	<i>md i nat. valuta</i>		0,0	0,1	0,2	0,0	0,0
10.	Årlig förändring av nettoutgifter efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan (8-9)	<i>md i nat. valuta</i>		0,5	0,7	0,6	1,1	1,0
<b>Årliga och ackumulerade skillnader</b>								
11.	Observerad nettoutgiftsökning (10 (t)/7 (t-1))	% förändring		1,4	1,8	1,7	2,7	2,4
12.	Rekommenderad nettoutgiftsökning *	% förändring		2,0	2,0	2,0	2,0	2,0
13.	Årlig skillnad ((11-12) x 7 (t-1))	<i>md i nat. valuta</i>		-0,2	-0,1	-0,1	0,3	0,2
14.	Ackumulerad skillnad (ackumulerat från 13)	<i>md i nat. valuta</i>		-0,2	-0,3	-0,4	-0,1	0,0
15.	Nominell BNP	<i>md i nat. valuta</i>	100	103	106	109	113	116

\* Tillväxttakten för år T är inte en rekommendation utan syftar till att förankra basen, eftersom det senaste året med uppgifter om utfallet när nettoutgiftsbanan fastställs är år T-1.

Kontrollkonto		T-1	T	T+1	T+2	T+3	T+4
		2023	2024	2025	2026	2027	2028
16.	Årligt saldo (13/15)	% BNP		-0,05	-0,12	0,25	0,14
17.	Ackumulerat saldo (14/15)**	% BNP		-0,28	-0,39	-0,13	0,02

\*\* Det ackumulerade saldoto (17) är summan av de årliga saldona i nationell valuta (ackumulerad skillnad, 14) dividerad med förra årets nominella BNP (15). Det ackumulerade saldoto inkluderar eventuella avvikelser för 2024.

#### **4. REVIDERINGAR AV DE MEDELFRISTIGA PLANERNA**

I detta avsnitt anges allmänna principer för revidering av de medelfristiga planerna.

##### **Olika fall av revidering**

I förordning (EU) 2024/1263 anges fyra möjliga fall för revidering av planen:

1. Rådet anser att den plan som medlemsstaten lämnat in inte kan bedömas positivt på grundval av de kriterier som fastställs i förordning (EU) 2024/1263 (artikel 18). I detta fall ska rådet, på kommissionens rekommendation, rekommendera den berörda medlemsstaten att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan.
2. Medlemsstaten omfattas av förfarandet vid alltför stora obalanser (artikel 31.2) i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1176/2011. I så fall ska medlemsstaten lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan i enlighet med artikel 15 i förordningen.
3. På grund av objektiva omständigheter är det inte möjligt att genomföra den ursprungliga planen (artikel 15.1). Den berörda medlemsstaten bör informera rådet och kommissionen om förekomsten av objektiva omständigheter när den reviderade planen lämnas in. Sådana objektiva omständigheter bör bedömas av kommissionen och motiveras i rekommendationen om den reviderade planen.
4. En nytillsatt regering kan lämna in en reviderad plan (artikel 15.2). Med en nytillsatt regering avses bildandet av en ny regering efter antingen ett val eller nationella konstitutionella förfaranden.

Flera upprepade revideringar av planer bör undvikas eftersom de skulle undergräva den strategi för planering på medellång sikt som fastställs i förordningen. Nedan anges ytterligare information om förfarandena vid revideringar.

## **Förfaranden för reviderade planer**

Vid en revidering av planen enligt beskrivningen i det första fallet ovan följer förfarandet artiklarna 18 och 19 i förordning 2024/1263. I övriga fall måste medlemsstaterna gå igenom alla steg i förordningen som leder fram till rådets godkännande av planen, utom vid mindre revideringar (se nedan).

Innan kommissionen översänder förhandsvägledning för en reviderad plan får medlemsstaten begära ett tekniskt utbyte med kommissionen. Efter översändandet av förhandsvägledningen förs en teknisk dialog mellan kommissionen och medlemsstaten som vanligt enligt artikel 12, innan den reviderade planen lämnas in.

Den reviderade planen måste uppfylla samma krav som föreskrivs i förordning 2024/1263, inbegripet de som rör de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden om medlemsstaten begär detta som en del av sin reviderade plan (de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen kan skilja sig från de ursprungliga). Medlemsstaterna kan begära en förlängning av anpassningsperioden i den reviderade planen oavsett om den ursprungliga planen innehöll en sådan förlängning eller inte. Den reviderade planen kommer att bedömas av kommissionen och godkännas av rådet enligt samma kriterier och steg i förfarandet som för den ursprungliga planen.

Om medlemsstaten har begärt att få revidera den ursprungliga planen på grund av objektiva omständigheter som gör att det inte är möjligt att genomföra den ursprungliga planen, eller vid ett förfarande vid alltför stora obalanser, kommer en eventuell fortsatt tillämpning av en befintlig förlängning av anpassningsperioden att utvärderas varvid hänsyn tas till framstegen i genomförandet av de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för förlängningen enligt den ursprungliga planen. Vid denna utvärdering tas hänsyn till hur de objektiva omständigheter som motiverar revideringen av planen påverkar genomförandet av vissa reformer och investeringar.

Vid mindre revideringar av reform- och investeringsåtagandena där ny förhandsvägledning, en helt reviderad bedömning från kommissionen och en helt reviderad rekommendation från rådet inte är nödvändiga kan stegen i förfarandet rationaliseras.

Rådets godkännande av en ny nettoutgiftsbana skulle leda till en återställning av kontrollkontot i den förebyggande delen, medan kontrollkontot i den ursprungliga planen skulle fortsätta att gälla för efterhandsutvärderingar av de år som inte omfattas av den årliga ökningstakten för nettoutgifter i den nya rekommendationen.

### **Samspelet mellan förfarandet vid alltför stora underskott och revideringen av planen**

När det gäller samspelet mellan planen och förfarandet vid alltför stora underskott kan man urskilja ett fåtal fall och allmänna principer som ska följas:

- Om en medlemsstat går in i ett förfarande vid alltför stora underskott under genomförandet av planen ska den korrigeringsbana som ingår i rekommendationen enligt artikel 126.7 ersätta den bana som rådet fastställde vid godkännandet av planen. För planer med en förlängd anpassningsperiod gäller de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för förlängningen fortfarande i förfarandet vid alltför stora underskott.
- Om en medlemsstat som redan omfattas av ett förfarande vid alltför stora underskott lämnar in en reviderad plan för de år som omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott bör den nettoutgiftsbana som anges i den reviderade planen överensstämma med den korrigeringsbana som ingår i rekommendationen enligt artikel 126.7, i enlighet med artikel 6 d i förordning 2024/1263.
- Om förfarandet vid alltför stora underskott innehöll en annan bana än den ursprungliga planen och detta förfarande upphävs under planens löptid kan det hända att det inte är möjligt att återgå till den ursprungliga planens bana efter förfarandet. Detta skulle kunna möjliggöra en revidering av planen i enlighet med artikel 15.1 i förordning 2024/1263. I andra fall kommer medlemsstaten att fortsätta att följa nettoutgiftsbanan under planens återstående år, till exempel när det i själva planen förutsågs en korrigeringsplan av underskottet under referensvärdet under planens löptid och nettoutgiftsbanan i planen sammanfaller med korrigeringsbanan fram till korrigeringen av det alltför stora underskottet. Planen skulle också kunna revideras om förfarandet vid alltför stora underskott upphävs i ett tidigt skede på samma villkor.

## **5. DEN KORRIGERANDE DELEN – TILLÄMPNINGEN AV FÖRFARANDET VID ALLTFÖR STORA UNDERSKOTT OCH BEDÖMNINGEN AV EFFEKTIVA ÅTGÄRDER**

Bestämmelserna om undvikande av alltför stora offentliga underskott och genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott fastställs i artikel 126 i EUF-fördraget och i förordning (EG) nr 1467/97, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordningar nr 1056/2005, nr 1177/2011 och 2024/1264.

Nedan följer närmare uppgifter om de ytterligare specifikationerna för den praktiska tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott enligt det reviderade ramverket för ekonomisk styrning och bedömningen av effektiva åtgärder:

### **Inledande av förfarandet vid alltför stora underskott**

I förordning 1467/97 görs åtskillnad mellan förfaranden vid alltför stora underskott som inletts på grundval av underskottskriteriet och förfaranden vid alltför stora underskott som inletts på grundval av skuldkriteriet. Huruvida ett förfarande vid alltför stora underskott är underskottsbaserat eller skuldbaserat kommer således att avgöras av den utlösande faktor som leder till att förfarandet inleds och kommer inte att förändras när förfarandet väl har inletts. Ett förfarande vid alltför stora underskott kan också inledas på grundval av båda kriterierna.

Förfarandet vid alltför stora underskott som grundar sig på underskottskriteriet enligt förordning 1467/97 förblir i grunden oförändrat efter 2024 års reform av ramverket för ekonomisk styrning.

Om en medlemsstat inte uppfyller de krav som gäller enligt det ena av eller båda dessa kriterier, ska kommissionen utarbeta en rapport enligt artikel 126.3. Enligt artikel 2.3 i förordning 1467/97 ska kommissionen vederbörligen och uttryckligen beakta eventuella andra faktorer som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse för en samlad bedömning av om underskotts- och skuldkriterierna är uppfyllda och som medlemsstaten har förelagt rådet och kommissionen. Även om det inte nämns i förordning 1467/97 skulle, i linje med uppnåendet av unionens gemensamma prioriteringar, bland annat betydande ökningar av försvarsutgifterna kunna ingå. För att bevara de offentliga finansernas hållbarhet bör dock ökningen av försvarsutgifterna på medellång sikt finansieras genom omprioriteringar inom de nationella budgetarna.

## **Rekommendationen om korrigerings av ett alltför stort underskott**

### *Allmänna bestämmelser*

När ett förfarande vid alltför stora underskott inleds ska rådet i sin rekommendation i enlighet med artikel 126.7 för medlemsstaten ange en korrigerande nettoutgiftsbana vilken säkerställer att underskottet i de offentliga finanserna ligger kvar eller minskar och hålls under referensvärdet inom den tidsfrist som fastställs i rekommendationen. Korrigeringsbanan bör också säkerställa att skulden fortsätter att följa en sannolikt nedåtgående bana eller ligger kvar på en sund nivå under 60 % av BNP på medellång sikt. Relevanta faktorer måste beaktas när både korrigeringsbanan och tidsfristen fastställs.

Korrigeringsbanan i rekommendationerna inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott fastställs endast i termer av nettoutgiftsökning, och i rekommendationen fastställs inga mellanliggande överordnade underskottsmål. Korrigeringsbanan ersätter den bana som rekommenderats av rådet inom ramen för den förebyggande delen under den period då ett förfarande vid alltför stora underskott pågår.

När ett förfarande vid alltför stora underskott inleds kommer korrigeringsbanan vid behov att baseras på uppdaterade prognoser som tagits fram av kommissionen med hjälp av metoden för skuldållbarhetsanalys. Den berörda medlemsstaten får delge kommissionen landsspecifika frågor som den anser vara relevanta för att fastställa korrigeringsbanan.

### *Underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott*

I enlighet med artikel 3.4 tredje stycket i förordning 1467/97 ska korrigeringsbanan i ett underskottsbaserat förfarande vid alltför stora underskott vara förenlig med ett riktmärke som motsvarar en årlig minsta strukturell anpassning på minst 0,5 % av BNP (med en övergångsordning baserad på det strukturella primärsaldot för 2025–2027). För att säkerställa efterlevnad av fördragets referensvärden och en konsekvent riskbaserad ram ska anpassningstakten i korrigeringsbanan också på förhand vara förenlig med att den offentliga skulden förs in på eller fortsätter att följa en sannolikt nedåtgående bana eller hålls på en sund nivå under 60 % av BNP på medellång sikt. I ett underskottsbaserat förfarande vid alltför stora underskott är tidsfristen för korrigerings av det alltför stora underskottet det år då underskottet, enligt prognoserna i korrigeringsbanan, bör minskas till under referensvärdet på 3 % av BNP och därefter ligga kvar under detta värde.

### *Skuldbaserat förfarande vid alltför stora underskott*

I artikel 3.4 sista stycket i förordning 1467/97 föreskrivs att den korrigerande nettoutgiftsbanan vid det skuldbaserade förfarandet vid alltför stora underskott ska vara minst lika krävande som den nettoutgiftsbana inom den förebyggande delen från vilken medlemsstaten har avvikit och i regel korrigera kontrollkontots ackumulerade avvikelser vid den tidsfrist som fastställts av rådet.

Vid det skuldbaserade förfarandet vid alltför stora underskott ska en ny utgiftsbana rekommenderas som korrigeringsbana, som för in och håller kvar skulden på en sannolikt nedåtgående bana på medellång sikt i enlighet med de relevanta kraven i artikel 16.2 i förordning 2024/1263 och minskar underskottet till under referensvärdet på 3 % av BNP och varaktigt håller det under detta värde.

Tidsramen för korrigerings av ackumulerade avvikelser i skuldbaserade förfaranden vid alltför stora underskott ska vara den ursprungliga anpassningsperiod som används inom ramen för den förebyggande delen som utgångspunkt. Kommissionen kan dock rekommendera rådet, och rådet kan således anta, en rekommendation som innehåller en tidsfrist som sträcker sig längre än den ursprungliga anpassningsperioden i fall där det inte skulle vara möjligt att korrigera de ackumulerade avvikelserna inom den ursprungliga perioden. I så fall kan den berörda medlemsstaten delge kommissionen uppgifter eller landsspecifika frågor som den anser vara relevanta för att fastställa tidsramen för korrigeringsbanan. Korrigeringsbanan ska vid behov baseras på uppdaterade prognoser från kommissionen med hjälp av skuldållbarhetsanalys.

För att säkerställa en lämplig korrigeringsfaktor och en ansträngning som är ”minst lika krävande” som den ursprungliga bana från vilken medlemsstaten avvek, får justeringen av korrigeringsbanan tidigareläggas.

## Övervakning av att korrigeringsbanan följs

I enlighet med artikel 3.5 i förordning 1467/97 ska medlemsstaten rapportera till rådet och kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget inom den tidsfrist som fastställts i rekommendationen. Den första rapporten efter rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott ska främst inriktas på det eller de första år som omfattas av förfarandet (vanligtvis det innevarande året och eventuellt även det påföljande året när rapporteringen sker under hösten). En rapport som ska läggas fram under våren kan integreras i den årliga lägesrapport som ska läggas fram i slutet av april i enlighet med den förebyggande delen, medan en rapport som ska läggas fram under hösten kan ingå i utkastet till budgetplan för medlemsstater i euroområdet. En bedömning från kommissionen av effektiva åtgärder som grundas på en prognos för innevarande år ska betraktas som preliminär, och en ny bedömning bör göras på grundval av utfallsdata. En skärpning av förfarandet i avsaknad av utfallsdata ska endast övervägas i särskilt allvarliga fall av bristande efterlevnad av rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Om utfallsdata revideras kommer kommissionen att ta hänsyn till revideringarnas effekter och karaktär i sin bedömning av effektiva åtgärder.

När det gäller finanspolitiska indikatorer ska bedömningen av effektiva åtgärder enbart baseras på efterlevnad av den korrigeringsbana som anges i rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. En medlemsstat som följer korrigeringsbanan ska anses ha vidtagit effektiva åtgärder, oavsett hur det samlade underskottet, det strukturella saldot eller den offentliga skulden utvecklats. Om kommissionen anser att de åtgärder som vidtagits är tillräckliga för att säkerställa tillräckliga framsteg med korrigeringen av det alltför stora underskottet inom tidsfristen ska den informera rådet om sin bedömning och förfarandet vid alltför stora underskott ska förklaras vilande (artikel 9 i förordning 1467/97).

För att övervaka avvikelser från korrigeringsbanan kommer ett korrigerande kontrollkonto, med början från noll, att ställas in som ett verktyg för att spåra både årliga och ackumulerade avvikelser under hela perioden med förfarandet vid alltför stora överskott. När en plan revideras eller en ny plan lämnas in under förfarandet vid alltför stora underskott bör banan i den reviderade eller nya planen säkerställa överensstämmelse med den rekommenderade banan i förfarandet. Det kontrollkonto som är relevant för övervakningen är även fortsättningsvis det korrigerande kontot.

Om nettoutgiftsökningen avviker från korrigeringsbanan ska kommissionen göra en samlad bedömning. Kommissionens samlade bedömning ska inte följa ett mekaniskt tillvägagångssätt. I den samlade bedömningen kommer avvikelens storlek samt förmildrande och försvårande relevanta faktorer såsom betydande inflationsutveckling och exceptionella omständigheter i tillämpliga fall att beaktas.

En avvikelse över ett av tröskelvärdena för det korrigerande kontrollkontot, som är desamma som de som används för kontrollkontot för den förebyggande delen, ska innebära en stark presumtion för att inga effektiva åtgärder har vidtagits. Det ska dock inte automatiskt leda till att förfarandet vid alltför stora underskott skärps, eftersom förmildrande relevanta faktorer också kan beaktas. Likaså ska den samlade bedömningen också ta hänsyn till försvårande relevanta faktorer som kan leda till att förfarandet vid alltför stora underskott skärps, även i fall där en avvikelse ligger under de relevanta tröskelvärdena för kontrollkontot. För att undvika dubbelräkning ska endast relevanta faktorer som inte beaktades när korrigeringsbanan fastställdes eller för vilka intensiteten har ändrats (t.ex. jämfört med de faktorer som låg till grund för rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott), inbegripet faktorer som medlemsstaten angav för rapporten enligt artikel 126.3, beaktas vid bedömningen av effektiva åtgärder.

I förordning 1467/97 föreskrivs att exceptionella omständigheter, som omfattas av den nationella undantagsklausulen under vissa förutsättningar, gör det möjligt att revidera rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott.<sup>13</sup> Om den nationella eller allmänna undantagsklausulen är aktiv ska, vid bedömningen av effektiva åtgärder, de exceptionella omständigheternas inverkan (jämfört med det referensscenario som ligger till grund för rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott) på nettoutgiftsökningen beaktas.

Vid det underskottsbaserade förfarandet vid alltför stora underskott ska kommissionen, om det samlade underskottet fortfarande överstiger 3 % av BNP inom tidsfristen för korrigerande trots att medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder, rekommendera rådet att komma med en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Tidsfristen för korrigerande av det alltför stora underskottet ska som regel förlängas med ett år genom den reviderade rekommendationen. Den reviderade rekommendationen ska också vid behov grundas på kommissionens uppdaterade skuldprognoser som gjorts med hjälp av skuld hållbarhetsmetoden och ska behandla den minsta årliga strukturella anpassningen på 0,5 % av BNP som ett riktmärke så länge underskottet ligger kvar över 3 % av BNP.

---

<sup>13</sup> I förordning 1467/97 föreskrivs också möjligheten till en revidering av rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott om de villkor som avses i artikel 25 i förordning nr 2024/1263 avseende den allmänna undantagsklausulen är tillämpliga.

## Upphävande av förfarandet vid alltför stora underskott

### *Underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott*

Underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott ska upphävas när medlemsstaten varaktigt minskar sitt samlade underskott till en nivå under referensvärdet på 3 % av BNP (artikel 8.3 i förordning 1467/97). ”Varaktigt” innebär att det samlade underskottet enligt kommissionens prognos kommer att ligga kvar under referensvärdet under det innevarande och det påföljande året. Ett upphävande före den tidsfrist som fastställs i rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott (*tidigt upphävande*) kan därför vara motiverat så snart underskottet varaktigt minskas till under 3 % av BNP, oberoende av eventuella avvikelser från korrigeringsbanan.

### *Skuldbaserat förfarande vid alltför stora underskott*

Det skuldbaserade förfarandet vid alltför stora underskott ska upphävas när medlemsstaten har följt sin korrigeringsbana, förutsatt att det samlade underskottet varaktigt ligger under tröskelvärdet på 3 % av BNP. Det skuldbaserade förfarandet vid alltför stora underskott kan således upphävas när tidsfristen har löpt ut utan att förfarandet skärps. När det gäller skuldbaserade förfaranden vid alltför stora underskott med en lång tidsfrist kan skälen i rekommendationen inom ramen för förfarandet innehålla en specificering av villkoren för tidigt upphävande. Tidigt upphävande kan övervägas om korrigeringsbanan följts under de föregående två åren på grundval av utfallsdata och innevarande år på grundval av kommissionens senaste prognos, särskilt i fall där anpassningen av korrigeringsbanan har tidigare lagts för att säkerställa en lämplig korrigeringsfaktor. Dessutom är ett tidigt upphävande motiverat om medlemsstaten sänker skulden under referensvärdet på 60 % av BNP, förutsatt att det samlade underskottet också varaktigt ligger under referensvärdet på 3 % av BNP.

När ett förfarande vid alltför stora underskott inleds på grundval av både underskotts- och skuldskriteriet kommer ordningen för upphävande att följa det skuldbaserade förfarandet vid alltför stora underskott.

## Övergång till den förebyggande delen

När förfarandet vid alltför stora underskott upphävs och medlemsstaten går tillbaka till den förebyggande delen blir kontrollkontot för den senaste planen aktuellt för övervakning. Avvikelse uppåt eller nedåt från utgiftsbanan i den senaste planen (även för de överlappande år som omfattas av rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott) kommer att ingå i detta kontrollkonto. Om en ny eller reviderad plan utarbetas efter upphävandet kommer kontrollkontot för denna nya eller reviderade plan att nollställas. Varje avvikelse från korrigeringsbanan kommer att påverka nettoutgiftsbanans utgångspunkt.

---